

Szenti Ernő

Emlékköltöztetés

Felsőmagyarország Kiadó
Miskolc, 1999

A kötet támogatói:
Alföldkutatásért Alapítvány
(Dr. Tóth Albert, Kisújszállás)
Víz- és Csatornázási Művek – Koncessziós Rt.
(Kaposvári Kázmér vezérigazgató, Szolnok)

Az illusztráció
SZENTI ERNŐ
munkája

A szerző fotóját
PAPI LAJOS
készítette

© Szent Ernő

Felsőmagyarország Kiadó
Felelős kiadó: Serfőző Simon
Készült a K-B. Aktív Nyomdában, Miskolcon
Felelős vezető: Kása Béla

ISBN 963 9109 90 8

Kőgörtető

Nem keresnek

A szülőszoba az a hely,
ahol megkapod a létezéshez
szükséges kellékek címlistáját.

A falu az a hely, ahová
el lehet bújni hetekre, évekre.
Nem tudnak rólad, senki se keres.
Te sem vágysz senki után.

Az agora az a hely, ahol
lehet vitázni, egyet érteni,
szabályt felrúgni, törvényt
semmibe venni.

Az ágy az a hely, ahol
a mosoly szentség.

Derékszögalakú felhő

Maradok a derékszögalakú
felhőnél, a száz lábú szélnél,
az esőkopogásnál,
a kartauzikkal egy követ
fújó hegyeknél.

Maradok a hétmérföldes
lépteknél, a fegyverét tisztogatónál,
a nevemen szólítónál,
a semmihez foggal-körömmel
ragaszkodónál.
Lezüllesztetetlen és emberi
– gondoltam ott és akkor.
Áttisztogatva se az.

Maradok a tapasztalataimban
felszívódott transzcendensnél.

Magamért tanultam meg

Nem érdekel a nemlét
labirintusa, a szó
vaskapuja, az epekedés
Duna-deltája.

Kettőnél több megtaposást
csak a szívverés bír el,

a rabságból szabadult önérzete,
az ágyba bújtak kalandvágya.

Amit az illat állít, csak félig igaz.
Amit a fájdalom bizonygat:
inaktív hitelrontás.

Magamért tanultam meg
tisztelni az erdők vadjait, madarait.

Vízililiom

Annak idején a viharkabát és az üres ól;
eltávolodtam egykori önmagámtól.
Annak idején a kunhalmok és a vadzab;
az ütések övön alul kaptad.
Annak idején a só és az ecet;
csalok – ismerte be az emlékezet.
Annak idején a felhők és a vízililiom;
a csúnyát egy fokkal szebbre csinosítom.
Annak idején ha mostak, ha lovat vettek;
a hét utolsó napján templomba mentek.

Esővirág

Annak idején a hegesztőpisztoly és a szócsata;
vége a lebzselésnek – dologra!

Annak idején az esővirág és a tejszeparátor;
emléknyitogató álom.

Annak idején a sátánfű és a bedeszkázott ablak;
fólialemez alatt szobortalapzat.

Annak idején a rengőpad és a cégér;
sötétséget okádó éjfél.

Annak idején a fogpótlás és a szabadnap;
igazsággá érlelt tapasztalat.

Annak idején az orgia és a retek ára;
zuhog a holdfény a bevetetlen ágyra.

Konkoly

Annak idején a nyelvi klisé és a kiló só;
eltárgált csönd után hitelét vesztett szó.

Annak idején a nefelejcs és a jaguárbunda;
átesett a ló másik oldalára a junta.

Annak idején az angyalhaj és a zápor;
rövidre zárt egyéni mámor.

Annak idején a kanális és a rothadt alma;
tombol a hangszemét uralma.

Annak idején a kormos traktor és a konvoj;
búza közé keveredett konkoly.

Purgatórium

Annak idején a palatábla és az emlősállat;
áttetsző szívparlat.

Annak idején a nyárfa és a hóolvadás;
támadó szellemű izomsorvadás.

Annak idején a purgatórium és a fogmosás;
ráncos égbolt, csöndcsattogás.

Annak idején a kocsma és a hideg ebéd;
megfogyatkozott lélekjelenlét.

Annak idején a csajka és a csörgősipka;
az emlék a múltat beszélni tanítja.

Annak idején a kopasz és a dereglye;
kijáratnak álcázott kelepce.

Besorolás

Annak idején a csattogófű és a hatalom;
előbb az életet kellett kitapasztalnom.

Annak idején a kantakocsi és az árverés;
szüntelen a lélekben kárt tevés.

Annak idején a macskatöke és a pénzérték;
állítsd magasabbra a mércét!

Annak idején a statárium és a zsizsik;
legkorábban a faluban a kocsma nyit.

Annak idején a szerelmespárok...
a látszatba lényeket desztillálok.

Zsolozsma

Annak előtte a krajcár és a szerzetes;
lekottázott szélzúgás, holdvilágherpesz.

Annak előtte a lóláb és a pepitás kendő;
karban tartott alkony, felemás esőfelhő.

Annak előtte a lidérc és a kisagy;
hipószagú emlék, keretbe foglalt pillanat;

Annak előtte a tűzfészek és a kézi aratás;
felborult nem akarás – áramkimaradás.

Annak előtte a zsolozsma és a naplementék;
kiverekedte igazát a tisztesség.

Négyszer egy

Egy szó, amelynek otthont
és rangot a főváros adott.
Egy mondat, mely közelebb
vitte a magyart a magyarhoz.
Egy ország, mely engedte
melegét szétszéledni.
Egy büszke kontinens, mely
önteltséggel lepte meg önmagát.
Nemzetmentőtláda.

Csúsztatás

Faleveleket guberáló ősz
közeleg. Jópofa kofa.
Spontánul jött nélkülözés.
Fejlődésképtelen telihold.
Ki csúsztatott párnát
a csönd feje alá?
Színtelen, szagtalan...
Délen háború van.
Boncasztaltársaság.

Kőgörgető

Mit szólsz a lélekben sántítóhoz?
Éterbe integrált
privát élettérzés. „A világnak
megvan a maga szívása”.

Kinyomkodott pattanás az öngúny.
Lefölözött góg, kőgörgető,
máját tépő keselyűk.
Nem bírod idegekkel?
Engedd át másnak
a válaszadás jogát.

Köpet

Leköptem a papírlapról
felemelt szót. Főztem és mosogattam,
udvart söpörtem, kertet ástam.
Vásott kölyköt kesztyűbe dudálásra
még nem tanítottam.

Be- és kifűztem cipőt,
állítottam le autót,
unott beszélgetést szíttam
vitává; de szívlepedőbe
monogramot még nem hímeztem.

Visszahanyatlott
felemelő érzés.

Monológ

A régi helyett új fazont
haragítottam magamra.
Stramm fickó, művelt,
felső fokon tud önkifejezni.
Az ékezet koporsó,
az égbolt vörösre dörzsölt
ornyereg – lihegi a pofámba.
Kezes báránnyá szelídített búz,
idillt sürgető koszfészek.

Májashurkát akarok,
kihasított répanadrágot;
súgom neki vissza.

Ne felejtsd el kiereszteni
a levegőt felfújt múltadból!

A szegénység pontatlan

Emlékeztetni szeretném az urakat
a megszólaltatott tények
jegyzőkönyvezett anyagára.

Téved, ha valaki úgy hiszi,
legtöbb baj az örültekkel van!
A szegénység pontatlan,
a gazdagság adatai megtévesztőek.
Itt egy nagy névben
ezer fogalom szorong
mint üvegben a piócák.

Fakopáncs

Töredékessége ellenére hibátlan az ezred-
vég teljessége. Hangtalanul bújt ki a lélek-
ből a test múltja. Nem változtatok a szó és a
kitörési pont között fellelt összefüggéseken.
Üzembe helyezett nyomáscsökkentő. Egye-
netlen árnyékfogyatkozás. Elvétette a nap-
lemente a hanyatt esést. Vegyes technikájú
havas eső. Iszonytató szándéksoványság.
Legjobban az előre mozgást ismerik érzéke-
im. A zene a lélek szüntelenül dolgozó fa-
kopáncsa. Aki hittel ír és él, igyekszik rövid-
re fognia a reggeltől estig elvergődés fára-
dalmait.

Babusgatás

Remek a kilátás a fitymálás
szószékéről. Párnapuha árnyék,
tagolatlan életközösség.
Elhanyagolt csöndekben
ismert nevekre bukkantam.
Végigvitt előjáték. Lélegzetelállító
végtag-kombináció.
A tenger türelmes és jó,
a telihold hálás. Közel áll igazamhoz
az erogén zóna babusgatása.

Asztallap

A hóval jött tél faggyal
távozott. Húzza maga után
kifordult belét a csönd.
Ajándékait a szeretet
az egészség keretein belül
osztogatta szét. Reményeim
asztallapját három láb
támasztja alá.
Nem félsz, hogy gyökeret
ereszt bennem az üresség?
Álarcos titokfitogtató.

Dada

Annak idején a dögkút
és a meleg málé,
rájött a szélre a happaré.

Hogyhogy nem jut az eszedbe
a telihold rövidített neve!

Egyenesen felém tart
a kishitűség dadája –
kezében felmosórongy.

Ami tette készségem alibijét
illeti – nyugodt vagyok.

Átlumpolt éjszaka után

Annak idején a szénpor és a fogkefe;
a jót a rosszal együtt eszi a fene.

Annak idején így szólt a polgár;
itt az utat tévesztett is jól jár.

Annak idején a borkő és a bőrkeményedés;
átlumpolt éjszaka után kába ébredés.

Annak idején a laposkúszás és a fűnyírás;
sikerként értékelt önámítás.

Sütőtök és autóstopp,
belém hímezte magát
az itt és a most.

Szétesés, szétszedés

Munkaként felfogott lelkesedés.
Perpillanat azonos elveket vall
két egymástól homlokegyenest
eltérő évszak. Kimártogattam
emlékeimből a szaftos
történeteket. Sötét ló
a jövő felől érkező múlt.
A szétesés a szükség témája,
a szétszedés a kíváncsiságé.
„Erős fény, ellentétes irányok”.

Riadalom

Emlékkiigazító érkezett a faluba.
Lapátnagyságú füleit
murisnak találták a gyerekek.
Figyelmem középpontjában
jojózó kancsalsága állt.

Kiigazítatlanul emlék
egy se maradt. Lett is nagy szakadék
a megtörtént és az elmondott
között! Lett nagy riadalom,
nehogy visszaálljanak
a dolgok eredeti állapotukba.

Véremmé vált a naplemente

Írjál!

Lökdöstek hátulról,
taszigáltak oldalról,
holott a gáncsokodók
jelen se voltak.
Tegyünk próbát, mondta a fagy,
és felerősödött a cipők kopogása.
Úgy gondolok a lélekre,
mint hajléktalan télen
a langyos tavaszi szélre.
Tüdőtágulás és bőröndcímke:
írjál! – a megadott címre.

Horkolás

Megtanultam nem iszonyodni.
Utat tévesztésemben a megszokás
volt a legszembetűnőbb.
A duplázáskor a húj-húj hajrával
kezdődött a történet. Tenyéryi
befellegesedés, kitárt szeretetablak,
egymásba simuló unatkozások.
Felemelt vasrúd, eldobott kapa.
Megtanultam visszafelé mozogva
is őszintének és igaznak lenni.
Pillanathorkolást hallok.
Minden rossz feledékenységem mögül
bújik elő. Ez a nagy helyzet.

A tél csak ürügy

A tél csak ürügy a hóesésre.
A vers csak ürügy emlékeim
felvonultatásához, a törött
cserepek összeszedésére.
A képzelet csak ürügy a szószaporulat
utáni örövezéshez.
Nincs több mezsgyekitaposás!
A múlt nem azonos a régen volttal.
Csak a pillanatnak élek
a holnap ágyából kibújva!

Mea culpa

Lesznek a fenekedésnek
telítettebb napjai is!
Lesétálok a tóhoz, majd
felmegyek Budapestre.
Törtet törttel nem szorzok.
A mint: alacsony szint.
A kölcsöntörlesztésnek
legszebb az eleje, a közepe
nyakon csípett betegség,
a vége két mea culpa.
Kötődésem az ország
határaihoz genetikailag
is garantált.

Notesz

Gondosan felírta nevemet
noteszába a szellem pedikűröse.
Nekem ennyi elég volt;
kiléptem látásom rublikájából.
„A belsőt be kell takarja
valami külső”. Ennyit tesz,
ha ismersz néhány szét-
téphetetlen szót, nevet.
Mi tegnap még csak gyanú volt,
ma temetés utáni hangulat.

Hóbelevanc

Alkohollal felmosott szájpadrólás.
Hóval lelepett hóbelevanc.
Z. nagy franc.
Ötvenkét munkaórát
fektetett be egyetlen gesztusba.
Mocskolódás első nekifutásra.
Lassú víz arcot mos.
Eskütételhúzás.
Méregbe gurult eső veri
az ablakot. Csak rajta!
Kicsinyeskedj bele
a nagyvilágba.

Kereset

Magadra zártad az ajtót,
és híre ment rettenetessednek.
A legkisebb porcikámra is
igényt tart a fájdalom.
Az élvezetek a kalandor keresete.
Önfeledt szertelenkedésbe csapott át
a gyerekkortól elszakadás.
Kevesbül a különbség
a fafejű és a fejfa között.

Tűszúrás

Mi a különbség az igazság,
és a fején talált szó között?
Violinkulcs figura.
Ugyan már! Magházba ajtóstul
rontani... Kettőn áll
a zsidvásár. Láttad?
Bekapta a felhő a villámhorgot.
Maradok az első tűz között
az egymásra mutogatásban.
Egyetlen tűszúrással
tönkre tett tapasztalat.

Nyugodt délután

Azokban az időkben a nagyfába
vágott fejszékéből a könyvekbe is jutott.
Mintha orrolna a télre a hóesés.
Szakadtságáért a lélek
a megtett utat hibáztatja.
Cuppanós csók, mozgás-
csücsörítés. Vad egyetértés,
zsákutcás betagozódás.
Keretbe foglalt liliomtiprás.

Csempészáru

Ellenvéleménnyel ellehetetlenített
túlzott önérvényesítés.
Ezúttal sem esik egybe
a hang mélysége szélességével.
Túlbuzgó levegőpreparátor.
Kapkodás mögé elrejtett

csempészaru. Ugye Te nem
kívánczol vissza emlékeidbe?
Penészfoltos lélegzetvétel.

Beváltott ígéret

Ismerem a helybeliek viszonyát
a transzcendenshez és az
egérszagú szentenciákhoz.
A lehetetlennel próbálkozik hiúságom,
mikor leplezi fogyatékoságomat.
Ádáz csaták után visszafoglalt emlék.
Undok víz, életunt tűz;
vagyonelkobzásos ősz.
„Majd teszek róla, hogy ne ott
szónokoljon, ahol
a hallgatósága van”.

Folt

Amit a szó állít a sorsomon
esett foltról: igaz.
Öt dátumátváltó vitatkozik
egy időmilliomossal.
Vannak örömök, mik
maguknak gyártják a bajt –
futószalag gyorsasággal.
Vannak fájdalmak, miket
a remények odahagyása éltet.
„A belsőt be kell takarja
valami külső”.

Kifogás

Nincs szó, amelyikből az elme
ne húzott volna már hasznót.
Odakintre is jut a bennem
található csöndből.
Mint aki igazat mondás nélkül
látta át a probléma megoldását.
Miért csak négy évenként
méri össze erejét testem és lelkem?
Ezredvéget idéző gesztus.
Kivirult a véletlen
a kapott feladatoktól.

Kapaszkodj belém

Maradékra alapozott
teljesség. Mire lenyugszik a nap,
kinövi ruháját az árnyék.
Létrejött a kapcsolat
a lyuk és a telihold között.
Feladta ábrándjait, ki majd
végére jár okádkomnak.
Díszőrség, díszsír hely,
tiszavirág-életű dicsőség.
Kapaszkodj belém, szólt az
ökörszarv az ökörnálnak.

Napló

A természetszabályozó
a törvények nyomában lépked.
Keresem a harmóniát, válaszolja –,
ha munkája felől érdeklődsz.
A természetszabályozó
zsigerileg választja el
a jót a rossztól.
Ritkán emeli fel hangját –:
ebben egy kicsit a megbokrosodott
viharra emlékeztet.
Véremmé vált a naplemente,
írta naplójában a minap.

Útmutató

Pótlélegeztető, karakánság, homok-
szemekből kirakott sivatag.
Belül elterpeszkedő én –
odakinn egoista napnyugta.
Mi fontosabb: az idegek
lecsillapítása, vagy a lelkiismeret
szóra bírása? Habozás és napozás.
Kérek egy ördögfiókák részére
készült útmutatót. Ott és akkor is
előnytelen a valóságba avatkozás,
ha az erősebb nem miatt
borult fel a papírforma. Zavartalan
együttműködés, nem komplett
csönd. Igényt tart hitem Isten
jelenlétére. A torz továbbra se vonz.

Az se normális

Undorító, ha ketten vájkálnak
egyazon gesztusban.
Az se normális, ha tenyered
rajta hagyja az életvonal
rajzolatát az álmokon.
Azokban az időkben
a vágóhídszindróma körül
forogtak gondolataim.
A kotorékkal bajlódás
is egész embert kíván –
mondta a Mester.
Összecsuklott lélegzetvétel.

Komornyik

Kivéve azt az egy esetet, amikor odaszólt a
kicsi a nagynak; átlátható, tiszta viszonyo-
kat akarok. Ilyen egyszerű a módja, hogy a
betű hőst csináljon a szóból, a szó a mon-
datból, a mondat a versből, a vers a könyv-
ből, a könyv az irodalomból, az irodalom a
nemzetből.
Ilyen egyszerű a módja, hogy ki-ki a saját
porta előtt. Azért nem árt ránézned, ránéz-
nem az oroszláncörmökre. Itt nagy hatalom
az önmutogatás, máshol csak nagy úr, mö-
götte ugrásra kész komornyik.

Két egymásra talált angyal

A tenger biztosra megy, a folyó ezúttal sem
hagy kétséget maga iránt, a patak hadar. A
rosszkor jött jó elterelte figyelmemet a ban-
dába verődött báránnyelről. Összecsuk-
lott lélegzetvétel. Nyiss ablakot, ha fogytán
a kölcsönös udvariaskodás levegője. Több
kell a szavaknál a dolgok megváltoztatásá-
hoz! Sziámi ikerként összenőtt évek. Az ara-
szolgatás a szellem megnyilvánulási formá-
ja. A zene két egymásra talált angyal össze-
mosolygása. Mit fontosnak tart az érdek, ki-
emeli a szakadékból a lélek. Megsárgult em-
lékek közé betagozódott itt és most.

Az együvé tartozás

Kivéve azt az egy esetet, amikor még szokás
volt a láttatásra alapozott eltüntetés. Tágít-
ható, de nem jár vele az arányok automati-

kus megváltoztatása. Tegnap másként volt maradandó mint ma. Sok-sok év után hallgatásom is csatlakozott a csöndekhez. Amiben látok rációt, türelmesen kivárom a végét. Megsemmisítettem a különbséget a minta és a szabvány között. Szórakoztató a kevés haszonnal kecsegtető erő kifejtés. Ketté választott együvé tartozás.

Felfúvódott szó

Kivéve azt az egy esetet, amikor kisimult igyekezetem arca, tavaszt jeleztek gesztusaim, pedig már ki se látszottam a nyárból. Halált hörög a csöndektől felfújódott szó. Őrülség szétszakítani a lélekben egyesültet igenre és nemre. A muszáj a magasba emelt szomorúság fülbesúgója. Ki lefelé ívelteti a jövő grafikonját, kedvét leli a tévelygésben, megugattatja a gyűlölet kutyáit. Várj! megigazítom a csönd begyűrődött könyvlapját.

Kavicsárnyék

A Berekfürdőn töltött napok emlékére.

Kivéve azt az egy esetet, amikor a falu aprajá-nagyja látni akarta a szöggel falra erősített kavicsárnyat. Megcselekedned csak azt lehet, mit előzőleg már bejáratott szándékod. Vízfelszínránc, futószőnyegbombázás. Lejjebb húzott fej, kidugott láb, összeszorult szív, kitátott száj, fogadóbizottság. Ne legyen üreges a mondat, nyögvenyelős a csönd, berácsozott a délután, emlékektől csillogó a gyerekkor. Akkor is önmagamat akarom adni, ha Te kiveszed a számból a magamnak szánt szót. „A felvezetők magánya izgat”.

Emlékköltöztetés teliholdkor

Véletlenek egybeesése

Augusztus huszonötödike,
holdtölte; Berekfürdő.
Gyakorolják a zörgést
a földre hullt levelek.
Hajnalig tartó lucskosodás.
Végjátékra emlékeztető
véletlenek egybeesése.
Mókuserékagy.
Az Európát megjárt kísértet
sóbálvánnyá dermedt
a délibábra vert
kampós szög előtt.

Emlékköltöztetés teliholdkor

Virágsziromra merőleges
tavaszillat. Mi, szívszínű
életűek, tartsunk össze!
Emlékköltöztetés teliholdkor.
„Annak minden sikerül,
aki várakozás közben siet”.
Feketében járatott esőfelhő.
Idegesít alaptermészetem
felszínkaristolása?
A reggelből momentán csak
a fények érdekelnek.
Baj, ha fentebb láttatom
az eget mint kellene?

Elvágott hang

Egészként tovább adott
féligazság. Figyeled,
milyen ügyesen tartja a szó
a szellem szalonnasütő
nyársát? Híve vagyok a test
és a lélek egymáshoz közeledésének.
Holdkórós folklorista.
A vízszintesen elvágott hangnak
rögvest lett föntje és lentje.
Kell-e szerencse
az uralkodni tudáshoz?
Naggyá tenni válaszadást
csak nyílt lapokkal játsszással lehet.

Nehezebb mint hittem

Nem győzöm elégszer
hangsúlyozni a véletlenek
szerepét ítéleteim
kialakulásában. Szemmérték-
egység. Futok kifelé az időből.
Eldugult valóságkifolyó.
A csönd aktivitása a múlté.
Nehezebb mint hittem
akaraterőm ébrentartása.

Korty bor

Mélák felhők mögött
kötelességtudó telihold.
Se búj-búj zöld ág,
se dzsumbuj. Kimarkoltam
magamból a rosszat.
Az igaz szó haver:
társ a mondanivalóban.
Vajon mi motiválhatta
a múltat az itt és a most
bepiszkításakor?
Ne figyelj rá,
sajnáltatja magát az alkony.

Még maradt egy korty bor
az ezredvég kupájában.

Teljes egyetértés

Ahol az érzés hiánytalanul
érintkezik a fényfelülettel –
ott ne sajnáld az időt
az önmagadat adástól!
Ahol kívánságod növelni
tudta pozícióját –
ott a múlt melegágyában
egységes a szobatitkok megítélése.

Jövő elé lökött árnyak

Kivéve azt az egy esetet, amikor hiánytalanul
érvényesült a kölcsönösség elve. Te az
én álarcomat, én meg a tiédet feszegettem
le nagy nehézségek közepette. Én a színi-

keverésben siettem segítségedre, Te meg nekem a megfelelő szó kiválasztásában. Én a lélektanra ráhajtók veszélyességére figyelmeztettelek, Te meg a szerencséből hasznot húzó kétes hírére. Én a jövő elé lökött árnyak metaforaértékét találtam el, míg Te a volt libapásztor fiú agyában gyűjtöttál fényt egy ráérős anygallal.

Szellemidézés

Kivéve azt az egy esetet, amikor jól felfogott érdek volt az alakoskodás kerülése, a másokat ócsárlásból megélés kényszerű feladása. Létezik mozgás, mely azzal kezdi a napot, hogy félrevezeti a vizet, gátat szab a szélnek, az idő egyirányúsított mozgásának? Létezik mozdulatlan, mely azzal végzi napját, hogy ítéletet hirdet a kövek fölött, hogy kibebezi a teliholdat?

Létezik kapcsolatrendszer, melyben egymásról rágja le a húst az igen és a nem, az akarom és a semmi közöm hozzá?

Asszisztálás

Kivéve azt az egy esetet, amikor a hosszas töprengés, vacillálás ellenére sem tudtad eldönteni; a pontos közlést válaszd, vagy az élethelyzethez reménytelenül közel kerülést. Végtére is mit jelent a lábhoz tett fegyver? Mit jelent az élvezetek össze- és elcserélése, a megállapodásnak búcsút mondott alku?

Várjál! naptárt veszek elő, egyeztetnem kell az időpontokat, a stílusáthallást, a morálfinomítást, az Európázást, a békafelekkel szimpatizáló vidékiséget. Legjobban asszisztálni a jóindulat tud.

Honnan beszélsz

Azokban az időkben csak lépegettem;

se előrébb, se hátrább nem

jutottam. Siettetett meghallás.

Csak színleltem a tél után

a tavasz felé fordulást.

Kitalálnál lentebb láttatott

valóságszint. Tárgyfetiszizálás

hátra kötött kezekkel.

Honnan beszélsz?

Ahol elkezdődött és majd

befejeződik életem.

Kellek-e vagy nem

Azokban az időkben, hogy ne érje
szó a ház elejét – friss almot
tettem az éjszaka alá.
Lyukas zokni – likacsos szó.
Kellek-e vagy nem, kérdésként
soha, válaszként is csak egyszer.
Működtessek egyszerre két szívet?
Pacsirtásítani tavasszal kell.
Bánj velem okosan, Uram!
Kesztyűs kézzel.

Levélforma

Annak idején a fokos és a dagasztóteknő;
ledolgozta munkaidejét az esztendő.

Annak idején a lépéselőny és a türelem;
Erőszakos perspektívásítás! Rühellem.

Annak idején se pro, se kontra;
ereszd be a csöndet a szóba.

Annak idején a kréta és a levélforma;
leve van, de nincs feltja.

Befejezetlen ráhagyás

Egybeterelt neszezések.
A csönd hete, a szó
hava után mi következik?
Korrupst és zsarolható
a hitelét vesztett mondat.
„Mint mikor ég szakad föl,
noha lezuhan.”
Vonított a lélekkel rokonított.
Etikus értékápolás.

Téged választalak

Alighogy kihúzta az eső
a városból a lábát,
vad szeretkezésbe kezdtünk.
Társnak a magamban kutakodáshoz
téged választalak.
Üvöltözik és hepciáskodik,

ki se nyelni, se nagyot köpni
nem akart éveken át.
Akkor is beléd hókuszpókuszolok,
ha abbahagyod. Egy ember
az örömszakadtáig küzdők közül.

Hattyútoll

Kivéve azt az egy esetet, amikor utolsónak ért le a hegyről a mítoszteremtő. Pokoli a hőség, egyszer nyíló fények, nézésnél lejjebb csúszott látás. Jókedvből szomorúság élve többé nem kerülhet ki. Minél kisebb a csönd, annál számítóbb. Minél inkább elodázható a jövő, annál stílustalanabb a jelen. Ráerőltette akaratát a törvénybe foglaltra az elvágyódás valósága. Kisded gögicsélés, nagyvonalú hozzám viszonyulás. A kettő együtt már sok! Háromórás műtét, rossz helyen megszakított mondat.

Látszatvilág

Kivéve azt az egy esetet, amikor se szó, se beszéd, csak durr! meg csihi-puhi, meg ami belefér, add neki, pfuj. Leszállított áron soha. Leírva kizáró ok, kimondva minősíthetetlen. Felforgatott látszatvilág. Szélmalom, örültek háza, várkastély, hétvégi nyaraló, őszisten. Részben lélekben, másrészt elfogadható módon. Hadra fogható állapot. A legrosszabbra is. Tőled távol lenni maga a pokol. Két belpoklos órák óta részletez, árnyal, kiegészít egy végérvényesült szituációt.

Sávváltás

Kivéve azt az egy esetet, amikor a csönd-magházból kipattintottad magadat. Nem Te vagy az oka a megromlott látási viszonyoknak! Egyik utat tévesztés sem a Te nevedhez fűződik! A pillanat sávváltásakor nagyon figyelj! Az összhangkeresés fából vas-karikája a lábtörlő alatt. „De én mindig több irányban lógtam ki magamból”. Elfoglalt lélegzet, borostás vízfelszín, elszívóberendezés. Szeretetáramoltatás. Nem érted, hogy szét lett osztva, ami a nemlétből kimaradt!

Változatlan távolság

Kivéve azt az egy esetet, amikor soraidat olvasva – a bokor is én vagyok, meg a belőle kiugrasztott évek is – megdöbbsentem. Késve megtapasztalt lecsillapodás. Darabjaira szétszedett égzengés. Lekicsinyített nyelvhegy a kipattant rügy. Említésre méltónak azt nevezem, ha a transzcendens egybeesik a szavakra rátalálással. Változatlan a távolság a boldogság és a tudatosság között. A konzekvenciák leszűrése közben figyeltem a teliholdat, az ablak alatt összesereglett kutyák ugatását, plusz a szóvégződést a sor elején.

Találkozás

Kivéve azt az egy esetet, amikor az ismeretlen férfi teljes lelkiületűnek vallotta magát. Átvette tőlem a szót, amit azóta se adott vissza. Egyik lábam a problémacsonknál, a másik a bajba jutás meszesgödkrétől úgy tízhúsz centire. Én valahol a templomba belépő megilletődöttsége és a börtönből szabadult összeszűkült erkölce között állok. A nagyvilágra koncentráció kész öngyilkosság. Bevackoltam magamat a télből a tavaszba: hagyjak élnem, nyugalomra vágyom.

Öntözés után özönvíz

Kivéve azt az egy esetet, amikor azt találtam a vita hevében mondani: A gyapot és a gyapjú együtt emlegetése nem cél, hanem eszköz. Zárolt álmok, Budapestről kitiltott angyal. Citátumokkal megtűzdelt szituáció. „Én nem vagyok öreg”. Rossz helyen megbontott lélegzet. Először épphogy csak, majd durván és önérvényesítőn beleelégte lenkedett sorsomba az élet. Megbántam láthatóságomat, igazsággá kerekülésemet. Halpikkely és hálapénz – megismételt melegterápia. Öntözés után özönvíz. Ezt-azt majd visszavonat velem a halál, és kész.

Kőgörtető	3
Nem keresnek	4
Derékszögalakú felhő	4
Magamért tanultam meg.....	4
Vízililiom	5
Esővirág	5
Konkoly	5
Purgatórium.....	6
Besorolás	6
Zsolozsma.....	7
Négyszer egy.....	7
Csúsztatás.....	7
Kőgörgető.....	7
Köpet.....	8
Monológ.....	8
A szegénység pontatlan.....	8
Fakopáncs.....	9
Babusgatás.....	9
Asztallap.....	9
Dada	10
Átlumpolt éjszaka után.....	10
Szétesés, szétszedés.....	10
Riadalom.....	11
Véremmé vált a naplemente.....	12
Írjál!	13
Horkolás	13
A tél csak ürügy.....	13
Mea culpa	14
Notesz	14
Hóbelevanc.....	14
Kereset	15
Tűszúrás	15
Nyugodt délután	15
Csempészáru.....	15
Beváltott ígéret.....	16
Folt.....	16
Kifogás	16
Kapaszkodj belém	17
Napló.....	17
Útmutató.....	17
Az se normális	18
Komornyik	18
Két egymásra talált angyal.....	18
Az együvé tartozás.....	18
Felfúvódott szó	19
Kavicsárnyék.....	19
Emlékköltöztetés teliholdkor.....	20
Véletlenek egybeesése.....	21
Emlékköltöztetés teliholdkor.....	21
Elvágott hang	21
Nehezebb mint hittem	22
Korty bor.....	22

Teljes egyetértés.....	22
Jövő elé lökött árnyak	22
Szellemidézés.....	23
Asszisztálás	23
Honnan beszélsz.....	23
Kellek-e vagy nem.....	24
Levélforma	24
Befejezetlen ráhagyás.....	24
Téged választalak	24
Hattyútoll	25
Látszatvilág	25
Sávváltás	25
Változatlan távolság.....	26
Találkozás.....	26
Öntözés után özönvíz	26